

A. Woźnicki

Izba poznańska

Palestra 21/2(230), 110-111

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Długo trwały rozważania na temat funkcjonowania zespołów adwokackich. Omówiono zasady prawidłowego realizowania przez zespoły statutowych zadań.

W ostatnim dniu skarbnik NRA zapoznał zebranych z problemami, które w ostatnim czasie podejmowane były przez Prezydium NRA.

Na zakończenie obrad przybył I sekretarz KW PZPR w Lublinie, który zapoznał się z problemami nurtującymi lubelską adwokaturę, a następnie przedstawił aktualne zagadnienia polityczne i gospodarcze oraz udzielał od-

powiedzi na tematy wysunięte na spotkaniu przez adwokatów.

Program sympozjum przewidywał — poza urzędowymi zajęciami — także towarzyskie spotkanie adwokatów, które urozmaicone zostało wystąpiami Zespołu Artystycznego Studentów Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej.

Uczestnicy sympozjum uznali, że trzydniowe zajęcia pogłębiły znajomość problematyki samorządu adwokackiego, i wyrazili pogląd, żeby taka forma szkolenia była kontynuowana w przyszłości.

adw. Ryszard Drozd

Izba poznańska

Ostatni kwartał 1976 r. wyróżnił się w życiu Poznańskiej Izby Adwokackiej ożywioną działalnością. Trzeba zanotować w tym okresie szereg ważnych wydarzeń. Do takich wydarzeń zaliczyć trzeba dwudniowe szkolenie zamknięte w Ośrodku szkoleniowym w Błażejewsku koło Poznania, egzaminy adwokackie, które w tym roku odbyły się dwukrotnie, oraz wybory kierowników zespołów adwokackich.

1. Szkolenie zawodowe odbyło się w dniach 6 i 7 listopada 1976 r. Szkolenie to zorganizowali i programowo opracowali członkowie Komisji Doskonalenia Zawodowego Adwokatów adw. Jan Turski i adw. Jan Skrobisz. W zajęciach wzięło udział 135 adwokatów i 11 aplikantów adwokackich. W charakterze gości uczestniczyli w szkoleniu: przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości sędzia Mieczysława Tuszyńska oraz prezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. dr Zdzisław Czeszejko.

Szkolenie obejmowało 6 referatów zawodowych, jeden referat polityczny oraz wystąpienie prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej, który przedstawił wytyczne pracy NRA w okresie kadencyjnym 1976—1979.

Referat polityczny o węzłowych pro-

blemach polityki międzynarodowej ostatniego okresu wygłosił redaktor „Gazety Poznańskiej” mgr Leonard Wąchalski.

W tematyce zawodowej starano się uwzględnić wybrane zagadnienia prawne.

Adw. dr Stanisław Wąsowicz wygłosił referat z dziedziny prawa karnego pt. „Kształt nieumyślności i jej praktyczne konsekwencje w polskim prawie karnym”. Z tematyką karną wiązała się referat adw. dra Bronisława Kocha z Bydgoszczy na temat problematyki karno-dewizowej w świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego.

Zagadnienia cywilnoprawne zawarte były w referatach adw. Witolda Knoppka i prof. dra E. Wengerka, a dotyczyły one przepisów materialnych i formalnych związanych z nowelizacją kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

Oddzielnym zagadnieniem, nie mniej bardzo aktualnym, zajął się w swym referacie sędzia Sądu Okręgowego Pracy i Ubezpieczeń R. Kochanowicz, wygłaszając wykład pt. „Wybrane orzecznictwo sądowe w sprawach emerytur i rent”.

Prezes NRA adw. dr Zdzisław Czeszejko, w odpowiedzi na szereg pytań,

omówił w szczególności sprawy byto-wo-socjalne adwokatury, sprawy etyki zawodowej oraz problematykę doskonalenia zawodowego adwokatów i aplikantów adwokackich.

Wszystkie referaty połączone były z ożywioną dyskusją, a prelegenci odpowiadali na pytania i wyjaśniali poruszone problemy. Szkolenie zakończone zostało spotkaniem towarzyskim uczestników.

Trzeba jeszcze dodać, że w powyższej akcji doskonalenia zawodowego uczestniczyła także poważna liczba adwokatów—radców prawnych.

2. W roku 1976 kończyło staż 3-letniej aplikacji 13 aplikantów adwokackich. Ponieważ upływ okresu 3-letniego w stosunku do tych aplikantów był różny, powstała konieczność zorganizowania egzaminu adwokackiego dwukrotnie: w październiku oraz w grudniu 1976 r.

W pierwszym terminie przystąpiło do egzaminu 7 aplikantów adwokackich i 1 radca prawny z Kalisza. Wszyscy kandydaci egzamin złożyli, przy czym dwóch z nich z wynikiem b.dobrym, jeden z wynikiem dostatecznym i 4 z wynikiem dobrym.

W miesiącu grudniu 1976 r. egzamin złożyło 6 aplikantów, w tym 1 z wynikiem b.dobrym, 1 z wynikiem dostatecznym, a reszta z wynikiem dobrym.

Stwierdzić trzeba, że poziom egzaminów i przygotowanie zdających były należyte, a 3 osoby szczególnie się wyróżniły, czemu dano zresztą wyraz, kwalifikując wyniki ich egzaminu jako bardzo dobre.

3. W roku 1976 upływała 3-letnia kadencja dotychczasowych kierowników zespołów adwokackich. Sprawa wyboru kierowników potraktowana została przez Radę Adwokacką ze szczególną troską. W związku z tym wszyscy członkowie Rady oraz delegaci Rady w poszczególnych województwach uczestniczyli w zebraniach wyborczych zespołów. Rada skierowała przedtem do zespołów pismo, w którym dano wskazania, jakie zagadnienia mają być przedmiotem zebrania sprawozdawczego. Do tych zagadnień należały sprawy zespołowości w pracy członków zespołów ze szczególnym uwzględnieniem poczucia wspólności interesów członków i ich współodpowiedzialności za całokształt działalności zespołu, a także rola kierownika zespołu w tej pracy, poziom świadczonych usług zawodowych (ze zwróceniem uwagi na wewnątrzzespołowe szkolenie zawodowe) oraz ocena szkolenia aplikantów przez patronów. Poza tym należało też rozważyć zagadnienia podziału pracy i dochodów w zespole oraz zwrócić uwagę na rolę zebrania zespołu. Przy samym zaś wyborze kierowników zespołów zalecono wziąć pod uwagę przygotowanie zawodowe i predyspozycje kandydata do pełnienia odpowiedzialnej funkcji kierownika zespołu.

W wyniku wyborów Rada Adwokacka powołała 42 kierowników, z których 8 jest członkami PZPR, 5 członkami SD, a pozostali to bezpartyjni. Spośród powołanych 32 zastępców kierowników zespołów — 7 należy do PZPR, 5 do SD, 4 do ZSL, a pozostali są bezpartyjnymi.

adw. A. Woźnicki

Izba rzeszowska

1. Wybory kierowników zespołów. Na podstawie uchwały Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 9 września 1976 r. w spra-

wie wyboru kandydatów na kierowników zespołów Rada Adwokacka w Rzeszowie przeprowadziła akcję w tym względzie.